

Váš dopis značky / ze dne 25.01.2021

naše značka 2021/6/900200

vyřizuje / linka

místo odeslání / dne Praha/10.02.2021

ROZHODNUTÍ

Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, IČO: 000 05 886, se sídlem Sokolovská 42/217, Vysočany, 190 00 Praha 9 (dále také jako „DPP“ nebo „povinný subjekt“), jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZInf“), rozhodl o odmítnutí podle § 15 odst. 1 ZInf žádosti žadatele,

(dále jako „žadatel“) ze dne 25. 1. 2021 o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, s následujícím obsahem:

Dne 26. 9. 2019 uzavřely Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, se sídlem Sokolovská 217/42, 190 22 Praha 9, IČO: 000 05 886 (dále jen „DPP“), a obchodní společnost RAILREKLAM, spol. s r.o., se sídlem Na strži 2097/63, Krč, 140 00 Praha 4, IČO: 170 47 234 (dále jen „RAILREKLAM“), smlouvu o nájmu č. 0009220019 (dále jen „Smlouva RR“), která byla dne 27. 9. 2019 zveřejněna v registru smluv, čímž dne 27. 9. 2019 nabyla účinnosti. Předmětem Smlouvy RR je – dle veřejných prohlášení DPP – pronájem necelých 22 tis. reklamních ploch v pražském metru. Dne 1. 11. 2019 byl uzavřen Dodatek č. 1 ke Smlouvě RR. V registru smluv byl tento dodatek zveřejněn dne 5. 11. 2019.

Dle čl. 4 odst. 4.8 Smlouvy RR je pronajímatel (tj. DPP) povinen do 8. 1. následujícího kalendářního roku sestavit a doručit nájemci (tj. RAILREKLAM) vyúčtování nájemného za příslušný kalendářní rok a spolu s vyúčtováním zaslat nájemci daňový doklad, kterým bude zúčtováno nájemné, zálohy poskytnuté nájemcem, případná sleva dle odstavce 4.4 nebo 9.3 Smlouvy RR nebo snížení nájemného dle odstavce 4.6 Smlouvy RR za příslušný kalendářní rok.

V návaznosti na výše uvedené prosíme o poskytnutí následujících informací:

- 1) Kolik činilo nájemné dle Smlouvy RR za rok 2020?**
- 2) Prosíme o zaslání kopie vyúčtování nájemného za rok 2020 dle čl. 4 odst. 4.8. Smlouvy RR, jak bylo zasláno společnosti RAILREKLAM.**
- 3) Prosíme o zaslání kopie daňového dokladu, kterým bylo společnosti RAILREKLAM vyúčtováno nájemné dle Smlouvy RR za rok 2020.**
- 4) Prosíme o informaci, kdy byly vyúčtování nájemného za rok 2020 a příslušný daňový doklad dle čl. 4 odst. 4.8. Smlouvy RR zaslány společnosti RAILREKLAM.**
- 5) Prosíme o informaci, zda a případně kdy bylo nájemné dle Smlouvy RR za rok 2020 ze strany společnosti RAILREKLAM uhrazeno.**

Dne 5. 10. 2018 uzavřely DPP a obchodní společnost BigBoard Praha, a.s., se sídlem Na strži 2097/63, Krč, 140 00 Praha 4, IČO: 242 26 491 (dále jen „BigBoard“), smlouvu o nájmu č. 8440018 (dále jen „Smlouva CLV“), která byla dne 8. 10. 2018 zveřejněna v registru smluv, čímž dne 8. 10. 2018 nabyla účinnosti. Předmětem Smlouvy CLV je pronájem prostor v pražském metru pro instalaci CLV. Dne 6. 6. 2019 byl uzavřen Dodatek č. 1 ke Smlouvě CLV. V registru smluv byl tento dodatek zveřejněn dne 26. 6. 2019.

Dle čl. 4 odst. 4.5 Smlouvy CLV je pronajímatel (tedy DPP) povinen do osmi (8) pracovních dnů od DUZP, jímž je poslední den kalendářního roku, sestavit a doručit nájemci (tj. BigBoard) vyúčtování nájemného za příslušný kalendářní rok a spolu s vyúčtováním zaslat nájemci daňový doklad, kterým bude zúčtováno nájemné, zálohy poskytnuté nájemcem a případná sleva dle odstavce 4.4 Smlouvy CLV za příslušný kalendářní rok.

V návaznosti na výše uvedené prosíme o poskytnutí následujících informací:

- 1) Kolik činilo nájemné dle Smlouvy CLV za rok 2020?
- 2) Prosíme o zaslání kopie vyúčtování nájemného za rok 2020 dle čl. 4 odst. 4.5. Smlouvy CLV, jak bylo zasláno společnosti BigBoard.
- 3) Prosíme o zaslání kopie daňového dokladu, kterým bylo společnosti BigBoard vyúčtováno nájemné dle Smlouvy CLV za rok 2020.
- 4) Prosíme o informaci, kdy byly vyúčtování nájemného za rok 2020 a příslušný daňový doklad dle čl. 4 odst. 4.5. Smlouvy CLV zaslány společnosti BigBoard.
- 5) Prosíme o informaci, zda a případně kdy bylo nájemné dle Smlouvy CLV za rok 2020 ze strany společnosti BigBoard uhrazeno.

Odůvodnění:

Žadatel doručil dne 25. 1. 2021 povinnému subjektu prostřednictvím datové schránky zprávu označenou jako *Žádost o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění*, a to s obsahem, který vyplývá z výroku tohoto rozhodnutí.

Povinný subjekt je povinným subjektem podle § 2 odst. 1 ZInf. Povinný subjekt považuje dopis žadatele za žádost ve smyslu § 4 odst. 1 ZInf. Žadatel splnil podmínky dle § 14 odst. 2 ZInf. Povinný subjekt dále postupoval a naložil s žádostí podle § 14 ve spojení s § 15 ZInf, a to ve lhůtách tam stanovených.

Povinný subjekt o žádosti rozhodl při zohlednění těchto skutkových a právních okolností.

Žadatel, resp. jednatel žadatele, jako advokát, který jedná na účet žadatele, je právním zástupcem společnosti RENCAR PRAHA, a.s., IČO: 005 06 397 (dále jako „RENCAR“). Povinný subjekt vede se společností RENCAR dlouhodobě řadu vzájemných soudních sporů souvisejících se vztahy mezi povinným subjektem a společností RENCAR v oblasti reklamního využití majetku povinného subjektu. Jednatel žadatele převzal v prosinci 2020 právní zastoupení společnosti RENCAR v rámci řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 9 C 394/2016, jehož předmětem je určení platnosti významné smlouvy mezi společností RENCAR a povinným subjektem. Jednatel žadatele zastupuje společnost RENCAR rovněž ve sporech vedených s povinným subjektem u Obvodního soudu pro Prahu 9, pod sp. zn. 18 C 361/2017 a sp. zn. 40 C 407/2015.

Předmětem žádosti jsou informace týkající se reklamních ploch, které byly v minulosti užívány společností RENCAR a které jsou předmětem výše uvedených soudních sporů mezi společností RENCAR a povinným subjektem.

Žadatel podal u povinného subjektu podle ZInř v roce 2020 celkem 3 žádosti, které se týkaly reklamního užívání majetku povinného subjektu (dále jen „Předchozí žádosti“). Povinný subjekt informace ve dvou případech poskytl, v jednom odmítl poskytnout informace, jelikož se žádost týkala informací vztahujících se výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu.

Žadatel dle veřejně dostupných zdrojů poskytnuté informace neužil žádným způsobem souvisejícím se zájmem chráněným ZInř, ani nevyhotovil či veřejně neprezentoval žádný výstup související s kontrolou hospodaření povinného subjektu a informacemi poskytnutými v rámci Předchozích žádostí.

Povinnému subjektu byl doručen obchodní dopis zasláný společností RENCAR datovaný dne 21. 1. 2021, jehož prostřednictvím společnost RENCAR vyzývá povinný subjekt k vydání údajného bezdůvodného obohacení, kdy součástí výzvy je rovněž požadavek na poskytnutí informací, které jsou součástí žádosti, tj. zejména poskytnutí informace o výši nájemného dle Smlouvy CLV za rok 2020 a dle Smlouvy RR za rok 2020.

Z hlediska právního je primárním účelem ZInř zajištění možnosti kontroly mimo jiné v oblasti hospodaření subjektů financovaných zcela či částečně z veřejných prostředků ze strany veřejnosti. ZInř světuje oprávnění žádat o informace ve smyslu ZInř každé právnické a fyzické osobě. Avšak právo na informace je limitováno, kdy účelem norem obsažených v ZInř není zjevně povinnost povinného subjektu poskytnout neomezený okruh informací o povinném subjektu žadateli bez ohledu na účel využití poskytnutých informací žadatelem. Žadatel není oprávněn zneužívat práva přiznaná ZInř k naplnění jiných než sledovaných cílů.

Nejvyšší soud se v rozsudku ze dne 6. 3. 2002, sp. zn. 21 Cdo 624/2001, vyjádřil obecně k limitům výkonu práva následovně: „*Objektivní právo předpokládá, že výkon práva směřuje k uskutečnění cíle sledovaného právní normou. Obecně však platí, že jestliže jednající sice koná v mezích svého práva, ale prostřednictvím realizace chování jinak právem dovoleného sleduje poškození druhého účastníka právního vztahu, jedná se sice o výkon práva, ale o výkon práva závadný, kdy jednání a jeho výsledek se snad zcela shodují s výsledkem, který mělo právo na zřeteli, ale kdy jednání bylo učiněno nikoliv za účelem dosažení výsledků, k jejichž docílení byla jednajícímu propůjčena ochrana, nýbrž aby bylo dosaženo výsledků jiných, které jsou jinak považovány za nevídaný vedlejší následek tohoto jednání. Takový výkon práva, i když je se zákonem formálně v souladu, je ve skutečnosti výkonem práva jen zdánlivým; účelem zde není vykonat právo, ale poškodit jiného, neboť jednající v rozporu s ustálenými dobrými mravy je přímo veden úmyslem způsobit jinému účastníku újmu, zatímco dosažení vlastního smyslu a účelu sledovaného právní normou zůstává pro něho vedlejší a je z hlediska jednajícího bez významu.*“

Prof. Knapp¹ definuje zneužití práva následovně: „*Zneužitím práva je tak situace, kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti a takového chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené. O chování toliko zdánlivě dovolené jde z toho důvodu, že objektivní právo nezná chování zároveň dovolené a zároveň nedovolené. Vzhledem k tomu, že ze zásady lex specialis derogat legi generali vyplývá, že zákaz zneužití práva je silnější, než dovolení dané právem, není takové chování výkonem práva, ale protiprávním jednáním.*“ (viz).

¹ Viz Knapp, V. Teorie práva. Praha: C. H. Beck, 1995, s. 184–185.

Ústavní soud v nálezu ze dne 21. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 1083/16, dovozuje oprávnění povinného subjektu odmítnout poskytnutí informace k žádosti ve smyslu Zlnf z důvodu zneužití práva žadatelem takto: „*Jak již bylo vyloženo, cílem práva na svobodný přístup k informacím je možnost veřejnosti získat informace o fungování veřejné moci a spolu s tím možnost, aby veřejnost mohla výkon veřejné moci efektivně kontrolovat. Pakliže žádost o informace ctí tento cíl a účel předmětného základního práva i zákona o svobodném přístupu k informacím, je na místě, aby žadateli byla poskytnuta plná ochrana jeho práv. Jestliže však je z činnosti žadatele či ze samotné žádosti zjevné, že žadatel nesleduje tento principiální účel práva na svobodný přístup k informacím, mohou správní orgány takovou žádost odmítnout a věcně nevypořádat. Takový názor není v obecné rovině v rozporu s čl. 17 Listiny. Jak konstatoval Ústavní soud, šikanózní návrhy či postupy se vyznačují úmyslem účastníka způsobit škodu, a to nejen ostatním účastníkům řízení, a celkově zbytečným zatěžováním soustavy orgánů veřejné moci, aniž by vedly k právem předvídanému cíli, kterým je uplatnění hmotného práva na informace.*“

Dle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012 – 62, lze žádost o poskytnutí informací ve smyslu Zlnf odmítnout z důvodu zneužití práva, ačkoliv Zlnf takový důvod odmítnutí žádosti výslovně nezná: „*Aplikace obecného principu zákazu zneužití práva přitom přichází v úvahu jen tehdy, pokud není aplikovatelné některé konkrétní zákonné ustanovení, které problém řeší. To nastává i v případě zákona o svobodném přístupu k informacím, které jako samostatný důvod pro odmítnutí žádosti o informace nezná zneužití práva ze strany žadatele. Proto takový důvod představuje tzv. faktický důvod pro odmítnutí žádosti o informace.*“

Výše uvedené obecnější závěry judikatury vyšších soudů a odborné literatury pak byly aplikovány Městským soudem v Praze v rámci řízení o přezkumu odmítnutí dřívějších žádostí o informace podaných ze strany žadatele v zastoupení společnosti RENCAR vedeného pod sp. zn. 14 A 92/2019.

Městský soud dovodil, že: „*Soud předně nemohl pominout, že žalobce vede s žalovaným soukromoprávní spory, jejichž podstatou je mj. posouzení platnosti smluv na využívání reklamních ploch v majetku žalovaného. A ačkoli soud nemínil rozporovat tvrzení žalobce, že tyto spory se netýkají náhrady ušlého zisku z pronájmu reklamních ploch, k nimž žádá poskytnutí informací, je dle soudu zjevné, že jím podané žádosti směřují do téže oblasti spjaté s činností žalovaného. Jakkoli přitom vedení soudního sporu žalobce se žalovaným nemůže vést k absolutnímu závěru o nemožnosti žalobce požadovat po žalovaném poskytnutí informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím, tak tato skutečnost zároveň může indikovat podezření, zdali žalobce uvedeného práva skutečně nezneužívá.*“

A dále pak: „*Pro závěr o zneužití práva ze strany žalobce je pak konečně stěžejní, že žalobce v průběhu řízení před žalovaným, v žalobě ani v replice neuváděl, že by z poskytnutých informací vytvářel jakýkoli výstup, jehož obsahem by bylo informování veřejnosti o způsobu hospodaření žalovaného ve smyslu podmínek propagace akcí, jejichž partnerem je žalovaný. Jestliže by soud měl akceptovat tvrzení žalobce o jeho legitimním zájmu na poskytnutí předmětných informací, musel by žalobce s ohledem na množství požadovaných informací doložit, že tyto skutečně využívá k účelu práva na informace, tj. kontroly žalovaného, což se však v řízení nestalo.*“

Z čehož dovodil, že: „*Všechny shora uvedené okolnosti tedy soud vedou k závěru, že podávání žádostí o informace ze strany žalobce nepředstavuje legitimní výkon základního práva, nýbrž jeho zneužití. K tomuto závěru soud vedly jednotlivé dílčí faktory, které ve svém souhru svědčí tomu, že*

jakkoliv žalobce postupoval formálně podle zákona, ve skutečnosti bylo hlavním cílem jeho jednání něco zcela jiného než dosažení účelu zákona.“

V neposlední řadě nelze odhlédnout od novely ZInř, která je v pokročilém stádiu legislativního procesu, jejímž účelem je reagovat na nekalé praktiky některých žadatelů, kterým se nepříčí nabyté informace využít k tíži povinného subjektu nejen v rámci soudních a jiných řízení. Obsahem zmiňované novely je mimo jiné zakotvení nového výslovného důvodu pro odmítnutí žádosti o informace, a to v případě, že poskytnutí informace lze považovat za zneužití práva.

S ohledem na výše popsané má povinný subjekt za prokázané, že informace požadované na základě žádosti jsou požadovány za účelem jejich předání společnosti RENCAR, která takto získané informace o činnosti povinného subjektu bude využívat k tíži povinného subjektu k vymáhání svých údajných nároků za povinným subjektem. Tento záměr lze zjevně dovodit z časové souvislosti mezi žádostí a obchodním dopisem společnosti RENCAR datovaným dne 21. 1. 2021.

Není důkazu, že by poskytnuté informace měly být užity k účelům sledovaným a chráněným ZInř, kdy z nyní přezkoumávané žádosti není patrné, že by důvod jejího podání měl být odlišný od Předchozích žádostí, a to i s přihlédnutím ke skutečnosti, že žadatel převzal právní zastoupení společnosti RENCAR i v dalších sporech vedených proti povinnému subjektu. V důsledku sdělování informací na základě opakovaných žádostí žadatele o informace vzniká asymetrie rozsahu informací známého stranám v rámci soudních řízení vedených mezi povinným subjektem a společností RENCAR, která je nepochybně způsobilá narušit jeden ze základních aspektů spravedlivého procesu v rámci popsaných sporů, tj. princip rovnosti zbraní.

Vzhledem ke všemu výše uvedenému bylo prokázáno, že obsah žádosti nesleduje legitimní cíle stanovené a chráněné ZInř, jejím cílem je toliko zneužití práva žadatele dle ZInř k tíži povinného subjektu, kdy žádost byla podána zjevně v souvislosti s obchodním dopisem společnosti RENCAR datovaným dne 21. 1. 2021, pročez je zde dán faktický důvod k odmítnutí žádosti.

Vzhledem k výše uvedenému, povinný subjekt podle § 15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v znění pozdějších předpisů, žádost žadatele o poskytnutí informací v celém rozsahu odmítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze dle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 83 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat do 15 dnů od jeho doručení odvolání k Úřadu pro ochranu osobních údajů, se sídlem Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7, prostřednictvím povinného subjektu.

Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

právník

